

't Oetkeren

Johan Kwast

Lest kwam ik der wier 'n moal langs. Ze lig der nog net zo as too ik ne jong van 'n joar of zesteen was. Ik bedoel dee weare bije Vuch Jaan, an de Almelosestroat op 't Deeldernerbrook. Ne roeme waere, noe vol met steriel greun grös. Gin ne koo, peerd of meanske te zeen. Dat was in dee tied wal aans, too der et jaarlijkse school- en volksfeest wörden 'e hoolden. 'n Feestelijk gebuuren in de boerschop; 'n vuurganger van de "Eschbrook Sommerfeesten" van rechte voort. En as ik doar langs kom, dan goat miene gedachten vanzölf effen wierum in de tied en mö 'k gniffelen.

Johan Kwast en Eggie Deen

Eggie Deen en ik, wiej bint snelheids möatjes. Zo-wat elken oawend bi'w hier of doar wal an 't harrelopen. Wiej bint nich me u te kriegen en veult oons iezersteark. 't Geet zo 't oons good duch. Schema's en gericht eargens vuur goan, dat ken wiej nich. Wiej doot mear wat. Bije ne vereniging bi'w ok nog nich, dus kö'w alle kaanten oet.

In de kraant leas ik dat der op 't Deeldernerbrook, oawer 'n paar wekke, wat te doen is. 'n School- en volksfeest; en bije zo iets is ok wal ees nen wedstried harrelopen, ok hier. En . . . dan bint der geeldprieze te verdienen. Wiej zeait tegen mekaar: "Dat past oons, dat nem wiej efkes met". 't Kan nich aans of dee prieze bint vuur oons. Dat steet vaste en doar goa'w van oet.

In tuskentied mö'w ok an, wat ze noe neumt, p.r.-

weark doen. Mien oom Hennik van "de Haar", wont der nich zowied of; hee zit ok in de feestkermis. Doar mö'k mear ees hen en em zeggen da'w der heelmoel kloar vuur bint en inschreewen hebt. De leu dee ok kaans deant te maken, zölt gin been an 'n trapper kriegen; zo redeneer ik. Dat wiej heel wat vuurstelt, doar hef –e al wal ees iets of wat van 'eheur. "Mooi dat ieleu bije oons met wilt doen", zeg –e. Völ leu zölt der wal op of kommen, um oons, dee twee matadoren oet Boorn, te zeen harrelopen. Joa, dat dech oom Hennik ok. De kennisse weet der noe van en kan der van oetgoan dat der heel wat te gebuuren steet. "Wee der wieder met zal doen, maakt oons nich zovöl oet, wiej könt ze wal hebben". "Joa, wiej bint nich zo mear wat", köj net begriepen. 'n Luk pochen en dik doen, kan gin kwoad. Met ne grote oranje steern vuur op 'n wit hemd valle wiej ok duudelijk op. Echte harreloopschoone met peunten, "spikes", dee he'w ok. In elk geval kö'w der indruk met maken en dat weakt.

De leste wekken kriege wiej bije 't lopen gezelschap van ene Henk. Ne lanke leamp van de jonge. Hee keump oet 'n groot gezin, dat eargens vanoet Drente in Boorn in 'n Esch is neergestrekken. Wiej mearkt et voort al dat et der doar naa krap langs geet. Bije Henk hebt ze nich ees ne fietse. Noe, um oons mag –e wal met lopen, kan –e ees mearken hoo rap wiej könt wean. 't Harrelopen van Henk stelt nich zovöl vuur. Mear, wat meer is, hee wil doar op 't Deeldernerbrook ok met doen. Oonzen actieradius is nog nich zo heel groot. Wiej möt alns op 't fietske ofdoon. Of hee bije één van oons achterop met kan. Wiej zit der voort nich op te wochen. Too dan mer, hee wil der noe eenmaal gern bije heuren.

Oondertusken he'w oawerleg: "As wiej noe van dat priezengeld dat der op oons lig te wochen, Henk ees wat met doot". "Dan hef den ok ees 'n moal wat; mö'w em vuural nog mear nich vertellen". Den zaaterdagmirrag, wiej noar de Vuch. Roem op tied bi'w der en zet oonze fietsen an 't droad. Der löp wat volk rond um de leste kooflatsen vot te wearken, de baan oet te zetten en de neurige klapsteulkes an te sleppen. Zo heanigan keump der ok ne boonte

allerhaande an leu, dee ok met wilt doorn, de weare in. Ik ken ze nich. Kluuren van "Deelden", -rood zwart- en een "zwart-wit", zee ik tusken de gewone hemde, bloesjes en boerenboezeroens. Wiej twee, met oonze oranje steern, wiej valt voort op; dat maakt indruk. Hoo het dat ok al wier? Intimideren, juist ja. Wie deankt zölfz dat nen eankelen em al begint te kniepen en leawer in hoes was 'ebleewen. En de leu mear kieken noar oons; met moond en oren gaapt z'oons an. 'n Tamtam hef good 'ewearkt. "Dat möt dee twee rappe jongs oet Boorn wean, vaste". Doar zit ze wal; oom Hennik en tante Geeske, steil vuuran. Eur zal niks misgoan. Zee nikt oons too, wiej nikt wierum. 't Wördt der al drokker in de weare. As wiej umzichtig ok nog ees oonze spikes andoot en wat sprintjes trekt, möt et eur wal duudelijk wean wat ze hier hebt lopen. De leu goat der nog mear ees rech vuur zitten.

't Is zo wied, verzamelen! De meute geet van start. Et tempo dat bepale wiej; 't lig nich zo hoog want Henk möt nog wat ronden met können kommen. Achter oons is 't 'n hechen en bloazen van belang. "Nog ene ronde!" Wiej wocht neargens meer op en trekt mear ees 'n paar registers der bie j lös. 't Is net

of den sliert achter oons stil steet. Twee achterbiewers lappe wiej en flitst oawer 'n streep. "Dat is nog ees lopen", heure wiej 't volk reageren. En doarmet krie'w de haande duffig op mekaar. Da'w oons zo greuts veult als wat, dat sprek.

Wat der wieder te doen is, doar woch wiej nich op. "Kö'w voort oonze prieze metnemmen?" "Wiej möt vanoawend ok nog woor aans lopen". (Dat 't gewoon 'n luk gengelen duur Boorn is, dat hoo'w eur nich an de bel te hangen). 'n Vuurzitter sprek oons toe; mij wördt vief geulden oawerhaandigd en Eggie strik nen rieksdaalder op. "Zo, dat he'w binnen". Wiej stoat wier met beare beene op de grond. "Wiej goat!" Vuur da'w opstapt, krig Henk van oons nen daalder oet 'ekeerd. Onwies blij is –e.

onderstaand op deze pagina behoort niet tot dit artikel

Heemkundevereniging Borne springlevend

Jan Wegter

Wat moeten wij ons gelukkig voelen met zo'n Bornese Heemkundevereniging, met z'n bestuur en vrijwilligers.

Elke keer sta ik werkelijk versteld hoeveel werk en tijd er door 'n grote groep mensen onder ons gedaan en gepresteerd wordt, om steeds in Borne en omstreken zo aan de weg te timmeren.

Als buitenstaander op de achtergrond kom ik er 'n beetje achter hoeveel moeite, denkwerk en tijd er door het bestuur en actieve leden gedaan moet worden om dit alles te organiseren.

Voordat het er alles zo netjes bij staat moet er veelal met heel veel personen afspraken worden gemaakt en aan heel veel dingen gedacht en geregeld worden. En dan ook nog proberen om het zo voordelig mogelijk voor elkaar te krijgen, het is werkelijk fantastisch.

En wat kunnen we weer steeds genieten van alle leuke en interessante artikelen in ons *Boorn & Boerschop*. Weet u wel hoeveel tijd en energie er door de schrijvers in wordt gestopt. Misschien ook eens 'n idee om aan andere leden/lezers een oproep te doen om ook eens de pen of computer te gebruiken en 'n stukje te schrijven. Ik ben benieuwd naar nog meer leuke stukjes om te lezen.

Hierbij mogen we de vele sponsors ook bedanken, zonder hun (vaak financiële) bijdragen kunnen we de kosten en de contributie in de hand houden.

Ik wil hierbij het bestuur en al die actieve leden, het kost hun heel veel moeite en tijd, bedanken en hopen nog vele jaren te genieten van de vele interessante en leerzame activiteiten.

Namens velen onder ons, bedankt.